

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: VI HAR FØRT OP ET LILLE SKUESPIL

Citation: Aarestrup, Emil: "VI HAR FØRT OP ET LILLE SKUESPIL", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, udg. af Hans Brix ; Palle Raunkjær , C. A. Reitzel, 1976, s. 160. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aare04val-shoot-workid68359/facsimile.pdf> (tilgået 24. september 2021)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

VI HAR FØRT OP ET LILLE SKUESPIL

Vi har ført op et lille Skuespil,
 Og I har overbærende seet til.
 Høistærede, I vil da ei fortryde
 Jeg et par Ord end ovenpaa tør byde.
⁵ Langt fra, at jeg vil prøve paa at sige
 Til Eder dette Spils Betydning og deslige
 Hvorfor, med hvilke Hensyn, til hvad Ende
 Vi næsten hele Stuen endevende
 Og gjøre vore smaa og lystige Personer
¹⁰ Om til Madammer, Lærere, Baroner
 Det vil, langt klogere, I selv erkjende
 Et Par Undskyldninger kun Politiken
 Befaler os at stille mod Kritiken
 Vi spille fransk! — Hvorfor just lege fremmed
¹⁵ Og tale udenlandsk her midt i Hjemmet?
 Tilgiv, vi ventede ved denne Maske
 Paa ingen Maade jer at overraske,
 Men mangan Bommert, mangt et lille Hak,
 Uskyldig, let Feiltagelse, som — ak
²⁰ Os vilde have voldet megen Skam i Dansken
 Det bæres over med, vi veed, i Fransken
 At vi, skjøndt Børn, ei Børn har forestillet
 Men derimod de Ældres høiærværdige Billed,
 Det var, o tro mig, ei af Indbildskhed,
²⁵ Men kan en gammel Fyr som Rosenkilde
 Med Kone og 6 Børn saa vidt jeg veed
 En Skolepog med Flagrekrave spille,
 Saa at vi flyde hen i Graad af Latter,

Hvad stor Urimelighed er da i
30 Om eengang Drengen tør agere Vatter?
Undskyldningerne ere da forbi;
Vi beilte ei til Muser og Parnasser,
Vi svedte ikke for Theaterkasser,
Men hvis vi vandt, I Kjære, Eders Gunst
35 Forstod vi til Fuldkommenhed vor Kunst
Og var der Følelse og barnligt Liv,
Var der Begeistring i vor Tidsfordriv,
Saa viid, det gjalt ei denne løse Leeg,
Men, kjære Fader! ja, den gjalt kun Dig!
40 Din Fødselsdag, hvad kan vi gjøre bedre,
End ved uskyldig Børneleg at hædre
Men Alvor svæver over Barnets Lyst
Naar varm Taknemlighed er i dets Bryst
See, Søstre, see! hans Navn, det brænder der
45 Svagt Udtryk kun af Kjærligheden her.